

РЕШЕНИЕ

№ 5301

гр. София, 27.12.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 9-ТИ СЪСТАВ, в публично заседание на петнадесети декември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: **ВЕЛИЗАР СТ. КОСТАДИНОВ**

при участието на секретаря **ПЕТЯ М. ГЕОРГИЕВА**
като разгледа докладваното от **ВЕЛИЗАР СТ. КОСТАДИНОВ**
Административно наказателно дело № 20221110214351 по описа за 2022 година

Производството е по реда на чл. 59 и следващите от ЗАНН.

Обжалвано е **НАКАЗАТЕЛНО ПОСТАНОВЛЕНИЕ (НП) № НП-ПБЗН-СД0-82 от 01.08.2022 г.**, постановено от Директор на СД „ПБЗН“ при ГД „ПБЗН“ към МВР, с което на основание на **А. К. Х., ЕГН: ******* са наложени на основание чл.53 от ЗАНН две отделни административни наказания „парични глоби“ в размер от по 200.00 лева за извършени две отделни административни нарушения по смисъла на чл.140, т.2 от ЗМВР вр. чл.260, ал.1 от ЗМВР.

Санкционираното лице обжалва НП, с инвокирани доводи за неговата незаконосъобразност. Твърди се липсата на извършени нарушения и се релевират твърдения за допуснати СПН. Иска се отмяната на НП.

В съдебно заседание жалбоподателя, редовно призован, се представлява от процесуален представител, който инвокира допълнителни съображения в подкрепа на доводите от въззивната жалба. Не се претендират разноски.

Въззиваемата страна чрез законният си представител, редовно призована, се представлява от надлежен процесуален представител, който инвокира доводи за неоснователност и недоказаност на депозираната въззивна жалба. Не се претендират разноски.

Съдът като обсъди на основание чл.14 от НПК всестранино, обективно и пълно доводите на страните и събраните по делото писмени и гласни доказателства, намира за установено следното:

I . Въззивната жалба е депозирана в законоустановеният срок на

основание чл.59, ал.2 от ЗАНН, от процесуално легитимирана страна, подписана от жалбоподателя, с обоснован и доказан правен интерес, срещу санкционен акт по ЗАНН – наказателно постановление, подлежащ на законов съдебен контрол от родово, местно и функционално компетентен съд на основание чл.59, ал.1 от ЗАНН, като жалбата е редовна от външна страна с посочване на изискуемите по закон реквизити, **поради което се явява ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА.**

II. Разгледана по същество, въззивната жалба е ОСНОВАТЕЛНА.

III. От фактическа страна (“*ipso facto*” – извод от самият факт; “*res ipsa loquitur*” – фактите говорят сами за себе си):

На 10.06.2022 г. във Висше строително училище „Л.К.“ гр.София, жалбоподателят А. К. Х. **като негов ректор**, не е изпълнила писмено разпореждане № ПР-ПБЗН-СДЗ-3-1/25.02.2021 г., а именно по т.3 „В срок до 31.12.2021 г. (удължен до 01.04.2022 г. с писмо на Трета РСПБЗН, рег. № 560800-448/29.12.2021 г. и рег. № 560800-452/30.12.2021 г.) да се монтира щранг, хранващ вътрешни пожарни кранове в блок 4 на ВСУ, съгласно чл.14, ал.1 от Наредба № 8121з-647 на ПБПБЕО.

На 21.06.2022 г. във Висше строително училище „Л.К.“ гр.София, жалбоподателят А. К. Х. като негов ректор, не е изпълнила писмено разпореждане № ПР-ПБЗН-СДЗ-3-1/25.02.2021 г., а именно по т.2 „В срок до 31.12.2021 г. (удължен до 01.04.2022 г. с писмо на Трета РСПБЗН, рег. № 560800-448/29.12.2021 г. и рег. № 560800-452/30.12.2021 г.) да се довърши монтажа на брави тип „антипаник“ на крайните евакуационни изходи на сградите на ВСУ съгласно чл.14, ал.2, т.4 от Наредба № 8121з-647/01.10.2014 г. за ПНПБЕО във връзка с чл.43, ал.2 от Наредба № Из-1971/29.10.2009 г. на СТПНОБП.

Изложената фактическа обстановка се установява събраните по делото писмени доказателства, прочетени по реда на чл.283 от НПК, както и от показанията на свидетеля **Я. И. К. – актосъставител при съставянето на АУАН и установяване на нарушението**, които съдът кредитира изцяло, като пълни, последователни, изчерпателни и детайлни на изложената фактическа обстановка, като предвид липсата на противоречия в тях, както и поради липсата на такива с всички писмени доказателства по делото, съдът не следва да излага съображения на основание чл.305, ал.3 от НПК – “*per argumentum a contrario*”. Съдът намира, че показанията на **свидетеля К.** кореспондират на писмените доказателства по делото и са свързани с изясняването на фактическата обстановка по случая, която се установява, не само въз основана показанията й, но и въз основа на цялостната писмена документация по случая, от която съдът изведе настоящата фактическа обстановка, описана по-горе в мотивите на решението. Необходимо е да се изложи, че с оглед непосредственото формиране на субективните възприятия на конкретната личност е нормално разпитаният свидетел да описва някои детайли от събитието по различен начин, според собствената си гледна точка. **Това обстоятелство се обуславя от човешка перцепция, сугестия и контрасугестия**, които са предпоставени от обективни фактори, основани

например на изминало време, но и от субективни фактори, свързани със способността на всяко лице с оглед неговите психофизически качества като свидетел да възприема със сетивата си факти от обективната действителност, да може ги запомни в пълнота и/или цялост, като при тяхното последващо по-късно възпроизвеждане след датата на конкретно събитие и/или след първоначален разпит е логично възприятията на отделния свидетел да не са пълни, поради липсата на спомени, и/или да са неточни с тези, които първоначално са били изложени като свидетел, поради фактора време. В тази насока е **Решение № 440 от 24.10.2011 г. на ВКС по н. д. № 2150/2011 г., III н. о., НК, докладчик съдията Ц.П.**, според което установяването на обикновени факти е дейност, строго индивидуална за всеки отделен субект. Освен добросъвестността, тя се влияе от множество други фактори - възраст, наблюдателност, особености и специфика на уменията за точно възпроизвеждане, интелектуални възможности, и не на последно място волева устойчивост, изразяваща се във възможността да се запамети и възпроизведе адекватно възприетото, даже и в условията на по-нестандартна ситуация, каквато се явява инкриминираното престъпление.

IV. От правна страна (*"ipso jure"* – поради смисъла на правото):

При разглеждане на дела по оспорени наказателни постановления районният съд е инстанция по същество, с оглед на което дължи цялостна проверка относно правилното приложение на материалния и процесуалния закон, независимо от основанията, посочени от жалбоподателя.

Съгласно чл.140, т.2 от ЗМВР за осигуряване на пожарната безопасност и защитата при бедствия държавните органи, юридическите лица **и гражданите** са длъжни да изпълняват издадените писмени разпореждания на органите за пожарна безопасност и защита на населението;

Според чл.260, ал.1 от ЗМВР който не изпълни или допусне неизпълнение на писмените разпореждания по чл. 125, ал. 1, т. 4 и на заповедите по чл. 255, се наказва с глоба от 200 до 2000 лв.

Разпоредбата на чл.125, ал.1, т.4 от ЗМВР дефинира, че при упражняване на държавен противопожарен контрол органите по пожарна безопасност и защита на населението издават писмени разпореждания или уведомления за изпълнение на правилата за пожарна безопасност до държавни органи, организации, юридически лица **и граждани**.

В настоящото производство се установява, че жалбоподателят Х. е санкционирана СД „ПБЗН“ в качеството си на Ректор и законов представител на ВСУ „Л.К.“ гр.София. Съдът счита, че неправилно е ангажирана отговорността на Ректора на висшето учебно заведение, а не на самото висше учебно заведение. Разпоредбата на чл. 260, ал. 1 ЗМВР вменява задължение за спазване на дадените разпореждания от органите на пожарна безопасност и защита на населението на всички физически лица, а ал. 2 - на юридическите лица. Никъде обаче няма посочена възможност при неизпълнение на разпореждане да бъде наложено наказание не на юридическото лице, а на негов законен представител. В случая ще се приеме, че правилно е ангажирана отговорността на физическото лице Х., ако същата се ползва от

своя собственост и предписанията към нея на СД „ПБЗН“ са насочени към гарантиране на пожарната безопасност в имота ѝ съгласно нормативните изисквания. Жалбоподателят Х. изпълнява представителни функции. Същата е Ректор на висше учебно заведение. Предписанията на СД „ПБЗН“ са били насочени към гарантиране на пожарната безопасност на територията на висшето учебно заведение и в неговата база. Висшите учебни заведения са автономни организации и са юридически лица. В този смисъл годин субект на твърдяното нарушение би могло да бъде юридическото лице, на което органите на пожарна безопасност и защита на населението са дали задължителните за изпълнение разпореждания в неговите пространствените предели по чл. 125, ал. 1, т. 4 ЗМВР. Разпоредбата на чл. 260, ал. 2 ЗМВР предвижда за неизпълнение на разпорежданията по чл. 125, ал. 1, т. 4 ЗМВР да се ангажира имуществената отговорност на юридическите лица, като им се наложи имуществена санкция в размер от 500, 00 до 5 000, 00 лева. В случая наказващият орган е следвало да ангажира имуществената отговорност на юридическото лице ВСУ „Л.К.“ гр.София, като му наложи имуществени санкции в границите, предвидени в чл. 260, ал. 2 ЗМВР, а не тази на жалбоподателя А. К. Х.. В тази насока е ***Решение № 4503 от 1.07.2022 г. на АдмС - София по адм. д. № 3950/2022 г.***

Предвид всичко гореизложено, съдът намира, че процесното наказателно постановление подлежи на отмяна като незаконосъобразно и необосновано такова.

По разноските:

С оглед изхода на съдебния спор страните заявяват, че не претендират разноски и такива не следва да се присъждат.

Така мотивиран и на основание чл. 63, ал. 2, т.1 от ЗАНН, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ КАТО НЕПРАВИЛНО И НЕЗАКОНОСЪОБРАЗНО НАКАЗАТЕЛНО ПОСТАНОВЛЕНИЕ (НП) № НП-ПБЗН-СД0-82 от 01.08.2022 г., постановено от Директор на СД „ПБЗН“ при ГД „ПБЗН“ към МВР, с което на основание на А. К. Х., ЕГН: *** са наложени на основание чл.53 от ЗАНН две отделни административни наказания „парични глоби“ в размер от по 200.00 лева за извършени две отделни административни нарушения по смисъла на чл.140, т.2 от ЗМВР вр. чл.260, ал.1 от ЗМВР.**

РЕШЕНИЕТО може да бъде обжалвано с касационна жалба пред Административен съд София – град, в 14-дневен срок от съобщението за изготвянето му до страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____